

Sygn. akt IV U 1333/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 r.

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowo-Gastronomicznego (...) Sp. z o.o. w J.

przy udziale innych stron: D. R., E. R., A. R. (1), A. R. (2), D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowo-Gastronomicznego (...) Sp. z o.o. w J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 2 października 2017

znak : (...), (...), (...), (...), (...)

I. **oddala odwołania,**

II. **zasądza od Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowo-Gastronomicznego (...) Sp. z o.o. w J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 1333/17

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 14 marca 2018 r.

Decyzją z dnia 2 października 2017 r. Znak: (...), nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społeczny Oddział w J., powołując się na treść przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. Ust. 1,5 i 6 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla D. R. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w okresie od grudnia 2012 do marca 2013 r.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, że w wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika (...) Sp. z o.o. ustalono, że D. R. w okresie od 17 grudnia 2012 r. do 21 marca 2013 r. faktycznie świadczyła pracę na rzecz tego płatnika. W związku z powyższym w dniu 23 września 2014 r. Zakład wydał decyzję o podleganiu przez w/w ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 14 lutego 2017 r. oddalił odwołanie od tej decyzji, a Sąd Apelacyjny w Rzeszowie postanowieniem z dnia 4 lipca 2017 r. oddalił zażalenie.

Z uwagi na brak zaewidencjonowania na indywidualnym koncie ubezpieczonej w ZUS dokumentów rozliczeniowych za okres od 17 grudnia 2012 r. do 21 marca 2013 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania w sprawie podstawy wymiaru składek a następnie po jego zakończeniu wydano w tym przedmiocie decyzję.

Decyzją 2 października 2017 r. Znak: (...), nr (...) Oddział w J. ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla A. R. (1) podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w okresie od czerwca 2012 r. do kwietnia 2013 r. Podstawę decyzji stanowiło ustalenie, że w/w świadczyła pracę na rzecz płatnika, że wydano decyzję o podleganiu ubezpieczeniom społecznym, zapadł wyrok oddalający odwołanie od tej decyzji oraz fakt, że na koncie A. R. (1) nie zaewidencjonowano dokumentów rozliczeniowych z tytułu zatrudnienia.

Kolejną decyzją z 2 października 2017 r. Znak: (...), nr (...) Oddział w J. ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla E. R. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w okresie od czerwca 2012 r. do kwietnia 2013 r. Uzasadnienie decyzji było tożsame jak poprzednich.

Decyzje ustalające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. ZUS wydał także w dniu 2 października 2017 r. wobec D. S. – decyzja Znak: (...) nr (...) za okres od czerwca 2012 r. do marca 2013 r. i A. R. (2) – decyzja Znak: (...), nr (...) za okres od czerwca 2012 r. do marca 2013 r.

Odwołania od tych decyzji wniosło Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowo – Gastronomiczne (...) Sp. z o.o. w J.. Zarzuciło naruszenie prawa materialnego a to art. 23⁽¹⁾ kp poprzez przyjęcie, że nie istniały przesłanki do przejścia pracowników odwołującego się do (...) Sp. z o.o. oraz (...) (...) + (...) Sp. z o.o. Polska, pomimo przejęcia przez te podmioty zadań pracodawcy (...) Sp. z o.o. oraz pracowników realizujących te zadania i w konsekwencji uznanie, że to odwołujący się jest płatnikiem składek, których podstawę wskazano w zaskarżonych decyzjach. Nadto zarzucił niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy oraz naruszenie art. 28 kpa poprzez niewezwanie do udziału w sprawie R. i (...) pomimo, iż posiadali oni interes prawny w niniejszym postępowaniu.

Wnosił o zmianę zaskarżonych decyzji i ustalenie po przeprowadzonym postępowaniu właściwych podstaw wymiaru składek oraz właściwych podmiotów zobowiązanych do ich odprowadzenia, względnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nadto wniosło wezwanie Spółek (...) do udziału w sprawie, dopuszczenie dowodów z akt osobowych pracowników, zeznań świadka D. N. oraz przedstawiciela odwołującego się na potwierdzenie okoliczności związanych z przejściem pracowników na nowego pracodawcę w trybie art. 23¹ kp.

W odpowiedziach na złożone odwołania (...) Oddział w J. wniosł o ich oddalenie podtrzymując stanowisko w nich wyrażone. Powoływał się na prawomocne decyzje stwierdzające podleganie przez D. R., A. R. (1), E. R., D. S. i A. R. (2) ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracowników u płatnika (...) Sp. z o.o. Podkreślał, że za podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zostały przyjęte kwoty wskazane w raportach składanych przez (...) Sp. z o.o. i (...), gdyż faktycznie pochodziły od płatnika (...) Sp. z o.o.

Odnosząc się zaś do zarzutu braku wezwania do sprawy (...) Sp. z o.o. i (...), organ rentowy podał, iż w sprawie o ustalenie płatnika składek potwierdzono, że płatnikiem dla ubezpieczonych jest odwołująca się Spółka, a zatem bezzasadnym jest wzywanie do toczącego się postępowania podmiotów, których sprawa nie dotyczy.

Sprawy z odwołań (...) Leja – N. Sp. z o.o z siedzibą w J. od decyzji ZUS z 2 października 2017 r. zostały połączone do wspólnego prowadzenia i rozpoznania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Przedsiębiorstwo Handlowo –Usługowo - Gastronomiczne (...) Sp. z o.o. ma siedzibę w J.. Prezesem Zarządu Spółki jest J. N..

D. R., A. R. (1), E. R., D. S. i A. R. (2) były zatrudnione w Spółce.

Decyzją z dnia 23 września 2014 r. znak (...) - (...) organ rentowy stwierdził, że D. R. w okresie od 17 grudnia 2012 r. do 21 marca 2013 r. z tytułu zawartej umowy o pracę podlega ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym, chorobowemu, wypadkowemu jako pracownik u płatnika (...) Sp. z o.o.

Decyzją z dnia 22 września 2014 r. znak (...) - (...) organ rentowy stwierdził, że A. R. (1) w okresie o 1 czerwca 2012 r. do 30 kwietnia 2013 r. z tytułu zawartej umowy o pracę podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, chorobowemu, wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o.

Decyzją z dnia 22 września 2014 r. znak (...) - (...) organ rentowy stwierdził, że E. R. od 1 czerwca 2012 r. do 30 kwietnia 2013 r. z tytułu zawartej umowy o pracę podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o.

Decyzją z dnia 22 września 2014 r. znak (...) - (...) organ rentowy stwierdził, że D. S. od 1 czerwca 2012 r. do 21 marca 2013 r. z tytułu zawartej umowy o pracę podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o.

Decyzją z dnia 22 września 2014 r. znak (...) - (...) organ rentowy stwierdził, że A. R. (2) od 1 czerwca 2012 r. do 21 marca 2013 r. z tytułu zawartej umowy o pracę podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania od powyższych decyzji - wobec D. R. i D. S. – wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 14 lutego 2017 r. sygn. akt IV U 2606/14, wobec E. R., A. R. (1) i A. R. (2) – wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 14 lutego 2017 r. sygn. akt IV U 2611/14.

Z uwagi na brak zaewidencjonowania na indywidualnych kontach D. R., A. R. (1), E. R., D. S. i A. R. (2) w Systemie Informatycznym ZUS dokumentów rozliczeniowych za wskazane wyżej czasokresy z tytułu zatrudnienia na umowy o pracę w (...) Sp. z o.o., ZUS zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych a w dniu 2 października 2017 r. wydał zaskarżone w sprawie decyzje.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o dowody z dokumentów zawarte w aktach postępowania administracyjnego prowadzonego przez organ rentowy, które pozwoliły poczynić ustalenia istotne w sprawie a ich treść i forma nie budziły wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony.

Sąd pominął dowód z przesłuchania strony odwołującej się, albowiem prawidłowo wezwana pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania, na rozprawę się nie stawiła.

Sąd oddalił wnioski o przesłuchanie w charakterze świadka D. N., który to dowód wnioskowany był w odwołaniu na okoliczność przejścia pracowników na nowego pracodawcę w trybie art. 23⁽¹⁾kp. Przede wszystkim okoliczność ta nie stanowi przedmiotu niniejszego postępowania, a została już przesądzona w sprawach toczących się z odwołań od decyzji ZUS stwierdzających podleganie przez pracowników ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w (...).

Zaskarżone w sprawie decyzje ZUS z 2 października 2017 r. ustalające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla D. R., A. R. (1), E. R., D. S. i A. R. (2) z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J., stanowią konsekwencje decyzji stwierdzających podleganie przez w/w tym ubezpieczeniom. Wyroki Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 14 lutego 2017 r. wydane w tych sprawach przesądziły trafność i zasadność stanowiska ZUS w tym przedmiocie. Orzeczenia są prawomocne. Kwestia ta zatem jako prejudykalna nie podlega ponownemu badaniu a ustaleniem powyższym Sąd Okręgowy jest związany. Przepis bowiem art. 365 § 1 kpc stanowi, że orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Określone w nim związanie stron, sądów i innych podmiotów i osób treścią prawomocnego orzeczenia wyraża nakaz przyjmowania przez nie, że w objętej nim sytuacji stan prawny przedstawiał się tak, jak to wynika z sentencji orzeczenia. Innymi słowy, są one związane dyspozycją konkretnej i indywidualnej normy prawnej wywiedzionej przez sąd z przepisów prawnych zawierających normy generalne i abstrakcyjne w procesie subsumcji określonego stanu faktycznego. Konsekwencją ustanowionej w art. 365 § 1 kpc zasady mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia jest to, że przesądzenie we wcześniejszym orzeczeniu danej kwestii o charakterze prejudykalnym oznacza, iż w późniejszym procesie kwestia ta nie może być już w ogóle badana. Zgodnie z ustalonym stanowiskiem orzecznictwa, tak określony zakres związania odnosi się tylko do ostatecznego rezultatu rozstrzygnięcia sądu, ucieleśnionego we wspomnianej wyżej konkretnej i indywidualnej normie prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2009 r. II PK 302/08 Lex nr 513001).

Na marginesie dodać jeszcze potrzeba, że poglądy prezentowane przez odwołującego się zarzucającego naruszenie normy art. 23¹ kp dotyczącego przejścia pracowników na nowego pracodawcę w żaden sposób nie mogą być uzasadnione.

Konsekwencją podlegania ubezpieczeniu społecznemu jest konieczność odprowadzania składek. Stosownie do przepisu art. 4 pkt. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1778) płatnikiem składek dla pracowników jest pracodawca. Jak wynika z treści art. 6 ust. 1 pkt.1 i art. 13 ust. 1 powołanej ustawy obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Pracownik podlega ubezpieczeniom społecznym z mocy prawa i zgłoszenie do ubezpieczenia ma charakter deklaratoryjny. Niewątpliwie natomiast składka na ubezpieczenia społeczne ma charakter obowiązkowy, celowy, odpłatny i bezzwrotny a prawidłowe opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz właściwe fundusze jest obowiązkiem płatnika składek.

Dodać jeszcze w tym miejscu należy, iż: „przedmiotem stosunków ubezpieczenia są prawa i obowiązki ubezpieczonego oraz instytucji ubezpieczeniowej dotyczące składek oraz ochrony ubezpieczeniowej. Właściwością omawianych więzi prawnych jest występowanie szczególnego rodzaju zależności polegającej na tym, że objęcie ochroną ubezpieczeniową wiąże się z powstaniem obowiązku opłacania składek. Składka w ubezpieczeniach społecznych jest wprawdzie osobistym wkładem ubezpieczonego, ale z przeznaczeniem na tworzenie ogólnego funduszu ubezpieczeniowego, z którego prawo do świadczeń czerpią ci ubezpieczeni, którym ziści się określone ryzyko socjalne. Takie poglądy prezentowane są dotychczas jednolicie w judykaturze (por. między innymi uchwały Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1992 r., II UZP 17/92, OSNCP 1993 nr 6, poz. 91 i z dnia 30 czerwca 1994 r., II UZP 15/94, OSNAPiUS 1994 nr 8, poz. 131, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 r., I UK 128/06, OSNP 2007 nr 23 – 24, poz. 359, czy uzasadnienie wyroku z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 68/07, OSNP 2008 nr 19 – 20, poz. 300) (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 21 kwietnia 2010 r. II UZP 1/10 OSNP 2010/21-22/267).

Wskazując na powyższe decyzje ZUS z dnia 2 października 2017 r. ustalające podstawę wymiaru składek ubezpieczeniowych, zaskarżona w sprawie, jako właściwe i stanowiące konsekwencję podlegania przez D. R., A. R. (1), E. R., D. S. i A. R. (2) z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o., ubezpieczeniom społecznym musiały się ostać, natomiast odwołanie od nich złożone Sąd po myśli art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił.

Sąd zasądził od odwołującego się koszty zastępstwa procesowego organu rentowego opierając się na treści art. 98 kpc i 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, przy uwzględnieniu ilości spraw połączonych do wspólnego prowadzenia i rozpoznania.